

Nyt fra Fællesmarkedet

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 8

36. årgang

21. februar 1970

Kommunernes fallit overfor særinteresse-ønskerne

Også aktiv kulturpolitik kan være en fællesopgave

DET ER I HØJ GRAD kom-
munalbestyrelsens ansvar, at de
offentlige midler spredes for alle
vidne til særinteressens fordel og
fællesinteressens bagdel. Kom-
munalbestyrelserne har i udbygge-
nej og dermed evnen til at sige
tore opgaverne. Dermed nødven-
diggøres naturligvis en sparsom-
melighed, som - når kassen om-
sider er tom - rammer helt uri-
meligt og i fræng.

DER SAVNES en fremsynet
planlægning af kommunernes ud-
giftspolitik, fordi pressionsgrup-

perne har fået alt for let spil
med de "gamle" partiers repræ-
sentanter i kommunalbestyrelser-
ne. Rådsmedlemmerne kan natur-
ligvis skyde skylden på staten,
som ikke har turdet give nogen-
lunde klare retningslinier for,
hvad der er fællesopgaver, og
hvad der bør være den enkeltes
opgaver. Men det kan de ikke
nøjes med. De har nemlig selv
mulighed for at lægge en linie for
udgiftspolitikken.

DET ER GODT, at udviklingen
er i stand til at brynde fejlagtel-

serne frem i lyset. Lad os tage
et helt oplagt eksempel.

For tiden er tanken om "Ung-
dommens huse", eller blot "huse",
hvor alle borgergrupper skal have
mulighed for udfoldelse, vågnet
rundt omkring i landet. Der er
naturligvis mange grunde til det-
te ønske, men én af de vigtigste
er, at ungdommen ønsker at ned-
bryde skrankerne mellem de for-
skellige miljøer, foreninger, al-
dersklasser og holdninger.

Nu står kommunalbestyrelserne
mange steder da i den situation,
at de fortrængt har ydet kræke-
lige tilskud til enkelte foreninger
eller interesser - og så kan det
naturligvis være svært at forstå,
at man skal putte sådan en udgift
oven i det hele.

Men de unges tankegang er i
virkeligheden såre nærliggende
og har været det i årevis. Disse
forskellige aktiviteter bør natur-
ligvis føres frem til en højere en-
hed, hvis det på nogen måde skal
kunne betegnes som en fællesop-
gave, der kan anvendes offentlige
midler på.

Det ville for flere år siden have
været naturligt, om man i byerne
havde sørget for, at interesserne
kunne udfoldes i hinandens nær-
hed. Men i stedet har man med
skatteborgernes penge betalt til
de enkelte særinteressers skyldpæ-
per.

På den jord, som kommunerne
ved en fremsynet jordpolitik vil-
le have rådet over, kunne man
naturligvis have afsat et område
til foreningsbebyggelser. Den bi-
stand, som kommunen så måtte
yde var: 1. salg på jordrentevil-
kår, 2. rentefri lån til optørisen,
samt evt. 3. teknisk rådgivning,
og 4. krav om indordning under
en fælles plan for et sådan cen-
ter.

Det er noget lignende, man har
gennemført i Herning, men der
har Retsforbundet jo også været
repræsenteret i byrådet i en år-
række.

Det er aktiv kulturpolitik. Men
umægtelig på en lidt anden måde
end den, de gamle partier har
kunnet foreslå, skønt tanken lå
lige for ...

bec.

Dansk presse behandler stadig
Danmarks optagelse i Fællesmar-
kedet som en given sag, selv om
der naturligvis kan blive tale om en
vis forsinkelser. Ingen lader sig
tilsyneladende afficere af, at den
offentlige mening i Storbritannien
i voksende grad er imod engelsk
tilslutning, og det generer til-
syneladende ikke mange politike-
re, bortset fra Aksel Larsen, at
vi, hvis det endelig skulle ske,
at vi fik lov at komme indunder.

Ikke kan have den ringeste anel-
se om, hvad vi går ind til. Hele
sagen bliver mere og mere usand-
synlig med den svigtende engel-
ske interesse, så hvortil i alver-
den bliver man ved at tale om
det som en selvfølge? Man kan
dårligt tænke sig, at samtlige
danske pressorganer skulle være
så slet informeret om et vigtigt
udæmingspolitisk område.

Mens opløsningsstandser er be-
begyndt at vise sig inden for Fæl-
lesmarkedet, skal man til at gå
i gang med forhandlinger om en
lang række handelsaftaler mellem
F.M. og hele ti lande. Således reg-
ner ISRAEL med, at Fællesmar-
kedets told på israelske varer vil
blive reduceret i løbet af en pe-
riode på 5 år med 45 pct. - en
preferenceraftale, der fire israelsk

side betragtes som det første vig-
tige skridt hen imod et associeret
medlemskab.

SPANIEN har lignende forhand-
linger i forbindelse med en af-
tale om en 60 pct. reduktion af
fællesmarkedstolden på spanske
varer strakt ud over en periode
på 6 år.

JUGOSLAVIEN vil indlede for-
handlinger om en aftale for at
sikre sin eksport af kød. LIBA-
NON er interesseret i at opnå en
lignende preferenceraftale, og det
samme gælder ARGENTINA
ØSTRIG er stærkt interesseret i
et associeret medlemskab, men
indtil det kan arrangeres, siger
man ligesom ovennævnte lande på
en preferenceraftale.

DEN FORENEDE ARABISKE
REPUBLIK har indledt forhand-
linger om en preferenceraftale,
men hvordan man fra Nassers
hold stiller sig til, at Israel også
forhandler, vides ikke. TYRKIET
og MALTA ønsker associeret
medlemskab, mens JAPAN for-
sigtigt nøjes med at interessere
sig for en mere uforbindende han-
delsaftale.

Det bliver et broget kompagni,
hvis det når at blive til noget, for
F.M. falder fra hinanden.

et.

Intet sted i F.M. har bønderne det så godt som her!

Man udslynger stadig den på-
stand, at det selvfølgelig er en
fordel for dansk landbrug at kom-
me ind i et frit marked på 2-300
millioner mennesker, hvor vi frit
kan konkurrere med de andre
landes bønder - skønt sandheden
er den, at der ikke er tale om
et frit marked, men om et regu-
leret marked.

Man glemmer at fortælle, at
den hidtil grædende landbrugspoli-
tisk med de garanterede høje
priser til bønderne i realiteten er
brudt sammen, at selveste S.
Manholt allerede i oktober 1968
erkendte dette i en tale i kom-
missions ministerråd: „De veje
man hidtil har trådt har snarere
forværret end forbedret situatio-
nen", sagde han. Hele talen var
en erkendelse af, at man ikke ved
en tilskuds- og produktionspoli-
tik efter de hidtil fulgte retnings-
linier kan skaffe landmændene
indkomst og arbejdsLIGHED med
andre enhver.

At der siden da har arbejdet
en ekspertkommission, stadig un-
der ledelse af den samme hr.
Manholt med de efterhånden 4
sammenbrudte „Manholt-planer“,
med det formål at finde frem til
en 15-års plan, at ingen i Dan-
mark eller „Fællesmarkedet“ end-
nu véd noget om, hvad der kom-
mer ud af disse planer, eller om
man overhovedet bliver enige om
noget, og vi véd altså intet om,
hvad vi kommer til at skrive un-
der på.

Derimod véd man, at man på
grund af de for høje priser har

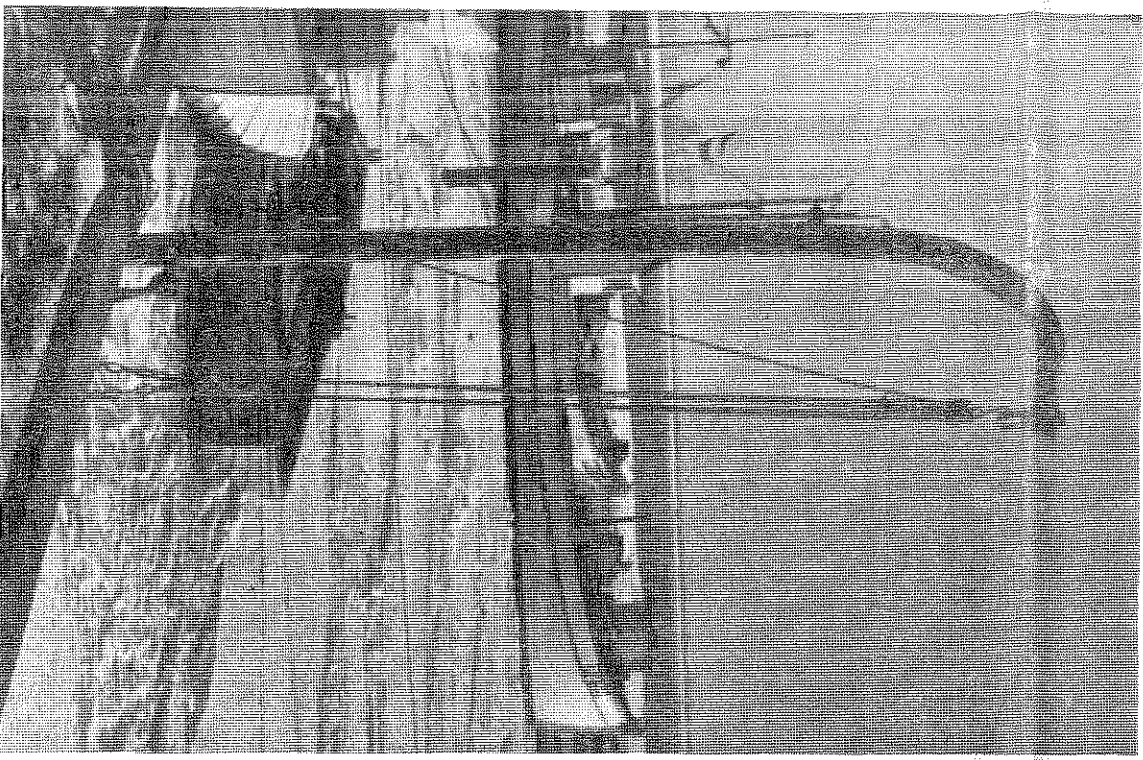
oparbejdet overskudsagere af flere
varer, bl. a. et smørbjerg af så
uoverskuelige dimensioner - 400-
500.000 tons, at end ikke et dun-
pilsalg til 2 kr. kiloet får det
til at svinde i bjerg, så man i
øjeblikket ikke ser anden udvej
end at destruere smørret efter at
have betalt det med tårnhøje pri-
ser.

Man véd, at der i øjeblikket i
Frankrig arbejdes med en „Vedel-
plan“, der går ud på at sætte 12
mill. ha = 1/3 af Frankrigs land-
brugsjord ud af drift efter det
amerikanske jordbankssystem. Det
svarer til 4 X Danmarks land-
brugsareal. Tror man virkelig, at
Danmark under disse forhold får
lov til at producere frit?

Man véd nemlig, at i intet Fæl-
lesmarkedsland er bøndernes gen-
nemsnitlindtægt så høj som i
Danmark, hverken absolut eller i
forhold til befolkningens gennem-
snitlindtægt i det pågældende
land.

Hvis Danmark virkelig er så
letsindg, af hensyn til danske
bønder, at skrive under på Rom-
traktaten, tør man nok sige, at
aldrig er så vidtrækkende en be-
slutning truffet på så tyndt og
usikkert et grundlag.

Derfor kommer at vi intet véd
om, hvordan vi kan komme i nær-
hedsforhandlinger med Fælles-
markedet. Sandynligvis vil der,
som Aksel Larsen udtrykte det,
gå både vinler og væd - og næste
sommer med og det hele lange år.
(Jens Kirk i „Frit Danmark“).

Der er blevet meget stille i de fleste danske havne. Vi hænges
efter foråret, selv om alt det hvile er kønt.

Et spil for galleriet - side 2 X MIN mening om svangerskabslovgivningen - side 2 X De unge på 80 - side 3
Kronik - side 4-5 X Vår mening - side 4 X De tre samfund - side 5 X Kandidatister til kommunalvalget -
side 6 X Breve fra læserne - side 6-7

UDGIVER AF FORENINGEN REISFORBUNDETS PRESSE
Kroghgade København Ø. Tlf. TR. 1457. Giro 7835
Kontortid: Mandag - Fredag 10-15.00. Lørdag er kontoret lukket
Annoncer 6 øre pr. mm plus evt. særlig placering
Redaktion
Vilb. Hellmann (ansvarl.)
Erik S. Rønn
Poul Westergaard
Kt. 52 pr. år
Kr. 15 pr. kvartal
Løssaiz & Kt. nr. nummer
Trykt Provins trykkeriet, Vordingborg

VEJEN FREM

Et spil for galleriet

I DEN FORLØBNE UGE blev så de ulovlige strejker og anden uro på arbejdspladserne manet i jorden, i hvert fald så nogenlunde, men tilbage står den politiske, båret frem af oppositionens partier i den hensigt at genere regeringen mest muligt. At fortrænge den fra styret af landets politik er det egentlige mål, hvilket man slet ikke forsøger at skjule. Hele slagets gang er nøje planlagt: En række lovforslag skal i denne uge til debat i Folketinget, ordfører for Socialdemokratiet bliver arbejdsmandenes forbundsformand, Anker Jørgensen, og denne aktion støttes af Socialistisk Folkeparti, der møder frem med egne lovforslag, som er præget af mere yderligtgående tendenser.

DER LÆGGES fra oppositionens side ikke skjul på, at der endnu er tid til forhandling, men at man ikke nærer noget større håb om villighed dertil fra regeringens side. Især beklager oppositionen, at Det radikale Venstre ikke mere lever op til sin gamle idé om at være formidler mellem de konservative partier og den socialistiske politik. Hvor ægte denne skuffelse er, skal vi ikke udtale os om. Regeringen har klart afvist enhver tanke om at formidske det budgitterede kasseoverskud for at give plads for oppositionens ønsker om støtteforanstaltninger, der forudsætter en mindre stram pengepolitik.

REGERINGEN har klart afvist sådanne tanker, idet enhver tendens i den retning vil øge borgernes forbrug og formidske det af regeringen planlagte overskud i statskassen. Som svar på denne afvisning fører oppositionen nu kampen frem i selve Folketinget, en kamp om en række forslag til økonomiske og sociale foranstaltninger, der er tænkt som en erstatning for den afviste mindre stramme indkomst- og skattepolitik.

For eks. er der tale om en forhøjelse af lønmodtagerfradraget, hvilket jo vil betyde en direkte formidskelse af skatterne. Af lignende karakter er en forhøjelse af boligtilskud og arbejdsløshedsunderstøttelse, regulering af bolig sikring og flere andre ting. Endvidere rummer aktionen så interessant et forslag som overgang til udbetaling af arbejds lønnen månedsvis - et forslag, som LO erklærer at ville støtte, men vel at mærke på betingelse af, at denne ændring så kommer til at gælde alle grupper af lønmodtagere, som ikke har en sådan aflønningsform. De fleste modtager jo lønnen ugevis, en del dog pr. 14 dage. Når LO kan ønske at fremme denne ordning, er det vigtigste, erklærer Hans Rasmussen for sit eget vedkommende, de goder, der følger med denne nyordning, således som længere opsigelsesfrist, øgede tryghedsbestemmelser og stigende månedsløn - med andre ord en tydelig bevægelse i retning af funktionærstatus for alle lønarbejdere, velsagtens inklusive pristallets dyrtidsportioner til dækning af udhulingen af kronens værdi. Det var forøvrigt netop her, at nogle af de ulovlige strejker startede: Krav om et par kroner mere i timen til dækning af det svind, der bestandig går i kroneværdien.

Fra SF suppleres aktionen med forslag om kontante lønmodtagertilskud i stedet for fradrag, a jour-førte pensionsydelse m. m.

POSITIONENS ØNSKE om at røkke ved regeringens enige front er forståelig, men det er et spørgsmål, om noget af forslagene er i bestidelse af en sådan gennemslagskraft, at det formår at bryde det panser, hvormed regeringen synes at have omgivet sin hele politik: en enig afvisning af ethvert forslag, der søger at afsvække den stramme indkomstpolitik, som regeringen synes at gøre til en livsbetingselse. Enhver vaktlen her vil forekomme som et varsel om svaghed med en mulighed for et regeringsskifte.

Fra ministeriet er det tydeligt kundgjort, at intet medlem af regeringen ønsker en sådan ændring: At oppositionen skulle besidde en evne til at fremtvinge et skifte, kan man med god grund betvivle.

V. H.

Fra Forbundsrådet skriver Ole Flygård: MIN MENING om svangerskabslovgivningen . . .

Som retssassmand har jeg lært, at man kun skal tage sig an de naturlige fællesopgaver.

Jeg har tit - uden synderligt held - forsøgt at få angivet et kriterium for de naturlige fællesopgaver. De synes traditionsbundet fra partiets start helt uanset, om den verden, som vi lever i, har forandret sig. Man må kunne strække sig længere end til at sige, at naturlige fællesopgaver er opgaver, som man naturligt løser i fællesskab.

Jeg er ikke utilbøjelig til at anlede det synspunkt, at spørgsmålet om svangerskabsafbrydelse er et privat anliggende for den enkelte. De mennesker, der er modstandere af svangerskabsafbrydelse, kan jo bare leve i overensstemmelse med denne opfattelse - og lade andre i fred med deres opfattelse.

Derfor følger, at uden lovgivning på det foreliggende område kan der heller ikke opstå noget spørgsmål om folkeafstemning.

Jeg mener ikke frygt for, at Danmark af denne grund skulle blive en lastens hule, thi så var vi forlængst blevet det - og vi er det ikke.

Det er tit meget svært at være radikal - også på det foreliggende område.

For øjeblikket godkender man den udvidede medicinske indikation, den eugeniske indikation og den etiske indikation, medens den sociale indikation ikke anerkendes.

Denne afgrænsning er imidlertid alt andet end skarp. Det kan være svært at trække grænsen mellem den medicinske og sociale indikation, ligesom det også kan være svært at trække nogen skarp grænse i relation til den eugeniske indikation.

Hvis et flertal indtil tid vil gøre spørgsmålet til politisk spørgsmål, mener jeg helt oplagt, at spørgsmålet ikke egner sig for en partipolitisk stillingtagen.

Jeg mener iøvrigt også, at man meget nemt vil kunne få en moralisering, som kunne lade tanken hen på fordums tid, hvor kvinder der skulle have et barn uden at være gift, på det nærmeste blev udsat for det samfund, hvori de levede. Hvor mange menneskelige lidelser tror man ikke, det har forårsaget?

Tro nu ikke, at jeg ikke vil være med til en forebyggende kampagne. Det vil jeg hellere end gerne, men det skal nu nok vise sig, at der, hvor man har den største modstand mod en friere svangerskabslovgivning, der har man også den største modstand mod en oplysning om de svangerskabsforbyggende midler.

Jeg tror også, at man kan nå langt på denne måde - men hvis besværgelse nu alligevel af den ene eller den anden grund har fundet sted, så foreligger problemet efter min opfattelse.

Selv om man forudsætter, at man skærpede lovgivningen i stedet for at lempe, ville problemet alligevel foreligge. En forudsæt-

ning for en effektiv lovgivning er en effektiv kontrol. En sådan gives ikke i det foreliggende tilfælde. Ingen kan i yderste fald forhindre kvinden i at foretage et indgreb på sig selv. Hvad det kan føre med sig af komplikationer, det behøver hvis ikke nogen nærmere beskrivelse.

Man kan kalde en legal svangerskabsafbrydelse for fosterdrab.

lektor, cand. polit.

gerskabsafbrydelse for fosterdrab, det må man gerne, men det forhindrer ikke, at man meget nemt kan risikere at få noget, der er langt værre. En illegal svangerskabsafbrydelse med alle dens risici - disse risici er væsentlig mindre, når svangerskabsafbrydelsen er legal.

Hvis jeg skal vælge mellem den nuværende lovgivning og det af justitsminister Knud Thstrup foreslåede lovforslag om svangerskabsafbrydelse vil jeg foretrække justitsministerens ud fra et virkeligt liberalt synspunkt.

Det er min opfattelse, at man, der er modstander af en liberalisering, også vil være modstander af, at der sikres de nyfødte en god start i livet gennem en børnevenlig, ungdomsvenlig og familievenlig politik.

En sådan politik vil blandt andet sige moderskabsydelse af en størrelsesorden af kr. 3.000 om året, hvis det skal være effektivt eller tilsvarende børneinstitutioner. Effektive understøttelsesforanstaltninger må her være en forudsætning.

Hvis vi vil det, vil flere børn se dagens lys, den forslidte, ubemidlede og enligt stillede mor vil få en chance.

Kan vi som retssassfolk acceptere en sådan børnevenlig politik ud fra synspunktet om, at børnene også er med til at skabe og forøge grundværdierne i det danske samfund?

Hvis vi kan det, må man gøre sig klart, at der så beløbsmæssigt tilsvarende må være andre opgaver, der ikke kan dækkes af grundskyldens provenu.

Vort grundsyn på det sociale område er jo blandt andet dette, at vi gennem forebyggende foranstaltninger skal forhindre noget værre.

Selv i et samfund efter vor opfattelse vil problemer af denne karakter foreligge.

Ole Flygård.

„Den lille Armada“

England har fristet mange erobrere; nogle af dem havde held med sig som romerne, anglerne, sakserne, vikingerne og normannerne, mens andre måtte opgive forøget. Dette sidste gjaldt Filip II af Spanien, hvis „Store Armada“ som bekendt blev spittet af den engelske flåde og vejrudeerne i forening, mens Napoleon I og Adolf Hitler ikke turde vove springet, da det kom til stykket.

Mindre kendt er det nok, at endnu en „Armada“ engang blev udrustet til at invadere England. Patrick O'Donovan har fortalt om det i en artikel i „The Observer“, i hvilken han beskæftiger sig med Portugal og det portugisiske kolonitriges besættelse. „Portugiserne er selv en underudviklet nation. Man kunne næsten kalde dem en koloni med kolonier“.

Der er tale om et dybtgående storhedsvanvid, som er større og mærkeligere end selv englendernes, dengang de troede sig udvalgt til at styre den uciviliserede verden. Portugiserne blev f. eks. meget vrede, da Storbritannien i 1890 okkuperede områder, der lå mellem de to portugisiske kolonier Angola og Mozambique, og som senere skulle blive til Rhodesia. Trods den berømte engelsk-portugisiske traktat af 1873 led der stærke krav om, at England skulle invaderes. En publikumsaktion for at rejse penge til indkøb af skibe blev iværksat, og der blev faktisk indkøbt en brøgt blev dog opgivet, og det vides ikke, hvad der blev af „den lille Armada“.

Virkeligheden er billigere

De totale omkostninger ved japanernes angreb på Pearl Harbor beløb sig til 1 million dollars. Budgettet for et fælles amerikansk-japansk flåmprojekt til minde om angrebet, flåm „Tora Tora Tora“ når op på 20 millioner dollars.

(„Frihed og Union“).

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær

Bjerggade 2 - 3000 Helsingør

Tlf. (03) 21 43 43

— jeg sætter min hat, som jeg vil
men jeg køber den i

„Maison Bonny“

Bredgade 25 ROSKILDE
Tlf. 35 18 67

Malerfirma

H. VINTER POULSEN

Solbakkevej 10 - Skodstrup

Telf. 06 99 14 73

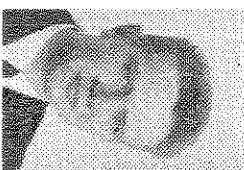
— alt malerarbejde udføres

Et revolutionært parti

Dette kommunervalg skulle gerne bevise for vælgerne, at Retsforbundet er et politisk parti, der kan og vil gøre en indsats i det samfund, vi står med i dag. Efter ti års kamp for at holde partiet i live uden for Folketinget, er Retsforbundet i dag placeret centralt i den politiske problematik, med en samfundsopfattelse og menneskeopfattelse som kan tilføre demokratiet livskraft på dets vej ind i fremtiden.

Det er ikke de kolde hjemmers parti. Det er heller ikke fanatikernes parti, eller en gruppe mennesker, som med en verdensfjern indstilling tror, at de kan dele sol og vind lige, hvor andre ikke kan. Det er de producerendes parti, forbrugernes, almindelige menneskers parti, som med sin ideologiske baggrund, vil rette på de trivsels- og styrelsesproblemer, som plager alle samfundsgrupper.

Men det er først og fremmest det eneste parti, der tør definere, hvad ejendomsret er, og som dermed vover at nedbyde den politiske chikalgang, der tillader klasseskæl og social uretfærdighed at leve videre i vort land.

John Bech

Social retfærdighed? Klasse-skæl? Jamen, er det da ikke en saga blott? Er disse ting ikke afløst af velfærdstat? Svaret får man ved at kaste et blik rundt i samfundet. Hvod er det, man ser?

Unge, der står på gaden uden bolig, mens ældre og etablerede får lov (eller er nødt til) at sidde i alt for store lejligheder. En arbejderklasse, der bydes urimelige vilkår: Følge mulighed for højere uddannelse, men risiko for kriminalitet og stor risiko for arbejdsløshed, helbredsmedbrydende skiftetødsarbejde.

Vi ser unge landmænd, der må forlade det erhverv, som de holdt.

Kr. Hedebrandt
Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

Th. Vestergaard
Vognmand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

GUNNAR SØRENSEN
ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

OTTO JENSEN
Tømrermester
Søgaardsvvej 23
Telf. Gentofte 5043

Trækontoret
Rådhuspladsen 45 - København V.
14 71 32

der af, fordi samfundet vælger at begunstige de etablerede. Vi ser et samfund, der vælger at dele ud til højre og venstre i stedet for at hjælpe de mindretal, der ikke selv kan gøre opmærksom på deres eksistens. Vi ser helt unge, der har givet op over for samfundet og ender som narkotikavrag af samme grund.

Vi ser et samfund, som i utallende selvgodhed praler af sin u-landsvenlighed, mens det i realiteten ikke har evnet at leve op til de u-lands mål, de politiske ledere har sat sig. Et samfund, som hellere vil sætte toldbomme op for u-landenes varer end handle og sætte en stopper for sulheden, som nægter hele folkeslag til elendigheden.

Det er dette samfund, man kalder et velfærdssamfund, men som tillader, at det arbejdende folk på 10 år kan pumpes for 50 milliarder lige ned i lommen på arønyne storkapitalister. Det er det samme samfund, som har råd til

Hvor bliver værdierne af?

Det virker ejendommeligt, at i vort såkaldte „velstandssamfund“ strækkes der, fordi der er for mange, der har for lidt at leve af.

Det gamle ord om, at „få har for meget og færre for lidt“ er rigtig mvisvisende, det skulle i vor tid snarere hedde:

„Mange har for meget, men flere har for lidt“.

Der er grund til at spørge: Hvor bliver værdierne af? Politisk siges der nu, at det er lønmodtagerne, der kræver for meget, og det kan produktionen ikke bære, men det er jo ikke den fulde sandhed. Der kræves for meget af lønmodtagerne i skat og MOMS og under de nuværende politiske forhold har de så kun den udvej at søge kompensation for skatter og afgifter gennem lønforhøjelser.

Indkomstbeskatningen er blevet for hård.

Der føres „finanspolitik“, så statens finanser styrkes, mens borgernes finanser svæktes. Derfor har borgerne mindre råd til opsparing og investering end normalt, og derfor er de nødt til at stille krav til staten, som har taget deres penge så umådeholdent fra borgernes egne lommer via beskatningen.

Skal der investeres, må investeringen nu ske – ikke gennem opsparing, men gennem lån. Lånebehovet stiger, renten stiger. De mange bliver fattigere.

Værdierne gemmer sig hos dem, der har for meget, men skatter og renter bevækker, at der er flere, som har for lidt.

Den nuværende regering socialiserer via beskatning lige så meget, om ikke mere end den for-

Møbelforretningen
» HYGEBØ «
Sjællandsgade 52-54, Aarhus
Telf. 06 - 12 99 56

at forære udenlandske og indenlandske oliefirmaer og tankelsb-rederier en fjerdedel af hvert eneste tankskib, der bygges på dansk værft.

Det er det samme samfunds politikere, der vover at bilde folk ind, at det er dem, der har råd til det, som betaler skatten, mens sandheden er, at det er det producerende folk, i forvejen hårdt trykket af tunge skatter på enhver vare – også fødevarer – der betaler langt den overvejende del af de direkte skatter.

Hvis Retsforbundet – som de øvrige politiske partier – blot levede for sin egen skyld, var partiet naturligvis holdt op med at eksistere for længe siden. Men så længe disse problemer eksisterer, vil Retsforbundet også eksistere. Det er det tilbød, vælgerne skal have. Den politiske mulighed for at bringe menneskelighed og retfærd ind i samfundets lyet.

Retsforbundet er alternativet til de to store blokke, den borgerlige såvel som den socialistiske. De har fejlet begge to. Ved kommunervalget den 3. marts lægges grundlaget for, at Retsforbundet efter kan forlægge de producerendes, forbrugernes, almindelige menneskers interesser fra Folketingets talerstol.

JOHN BECH.

rige regering, og jeg tror, mange borgere føler sig dybt skuffet.

DANMARKS RETSFORBUND har altid pegt på, at renten af de stigende grundværdier skulle bruges til samfundets fællesopgaver.

Fra 1960 til 1969, altså i de år, da Retsforbundet var uden politisk indflydelse, er de danske jordværdier stegret med 50 milliarder kr.

RENTEN af disse enorme værdistigninger er hovedsagelig gået til enten øget privatforbrug – eller til lånekasserne. Det er klart, at de unge og virksomme har måttet låne sig frem, når de skulle købe grunde, og det er klart, at de nu sidder med rentesmerter. Vi ville være bedre tjent med, at det var kommunekasserne, der fik renterne af Danmarks stigende værdier.

Det er i det hele taget ejendommeligt, at fornuftige folk med økonomisk sans ikke forlangst har søgt for at rette denne horrible urimelighed i vor økonomiske politik. Taktikken baryn har afholdt dem derfra, inflationen har fået lov at rulle, vi forarnes.

Hansa Juul

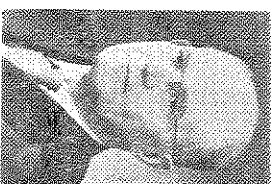
RETSFORBUNDET I RANDERS

har afholdt opstillingsmøde til kommunalvalget den 3. marts, hvorefter kandidatlisten blev som følger:

1. Landsformand Ib Christensen.
2. Muremester Ove Østerballe.
3. Raasted pr. Randers.
4. Specialarbejder Orla Schjøtt.
5. Carlsberg Teglværk, Randers.
6. Smed Hugo Isak, Randers.
7. Guldsmed Elgil Nøhr Christensen, Randers.
8. Salgsconsulent Niels Gundersrup, Høsteds.
9. Assistent Preben Faust Andersen, Randers.
10. Arbejdemand Jens Nøhr Christensen, Randers.

De unge på 80

M. KRAGH-MØLLER:

Man ven Madsen spurgte mig, om jeg havde set TV-filmen med den titel, der står her som overskrift. Jo, det havde jeg. Det var et møde mellem en tilværelse, hvor man kom ind som ol-dung og endte som speed-barn, og så et normalt menneske, der reagerede herpå.

Kan du ikke se, at det minder om Christiansborg, spurgte Madsen. Hvorledes mener du?

– Jo, her nu her! Du husker nok det flske rim fra vor ungdom: At to og to er fire, vi lærer i vort hjem; men i mennesparebssen blir to og to til fem.

Men man kunne sjældent købe mere for de fem øre, der kom ud af mennesparebssens, end for de fire, der kom deri. Jeg har sparet hele mit liv, men er blevet snydt ustandseligt. Devaluering, inflation og du ved selv med MOMS o.s.v. Men hvad betyder vore to-ører i sammenligning med statens udgifter, der på ét år STIGER 5 milliarder? – 5.000.000.000 kroner! Hvorfor skal VI spare, men ikke de med milliarderne inde på Christiansborg?

Lån til hvad du vil! – Træk renterne fra dit skattelegnskab (så gør det mindste, om det er ågerrenter) og betal afdragene med kronen, der har mindre købekraft. Det er lige så bagvendt som de unge på 80.

Det er svært for os, der – ofte med afsavn på mangt og meget – selv betalte vor uddannelse og vore børns UDDANNELSE, at acceptere de unges KRAV i dag, at vi SKAL betale deres uddannelse, især når støtten ydes uden kontrol med, om de studenter eller blot kalder sig studenter. Du har selv en gang oplyst, hvor mange studenter der begynder på et universitet, men falder fra. Nu frygter man overproduktion af flere slags akademikere. Staldig færre vil øve og ære håndens arbejde. Det er lige så akavet som det med de unge på 80.

EJENDOMSRETEN er ifølge grundloven ukrenkeligt. Men hvor er den ret? Hvis en mand har skødet på en ejendom, men skylder op over skovstenen, så skal faktisk intet ejer, så skal hans ejendomsret respekto-

res. Men den løn, jeg ærligt og redeligt har tjent, den er ikke omfattet af den bestemmelse i grundloven. Den beklipper man med klidskær, MOMS, told og andre afgifter, så den svinder uhyggeligt ind.

Men 26 milliarder, som grundværdierne er stegret, og som rettelig tilhører fællesskabet, der har frembragt værdierne ved samfundets vækst og menneskers efterspørgsel efter jord, de går i private lommer. Så må det jo gå ned med pengene som med de unge på 80. De bliver stadig mindre.

LANDBRUGET har trænge kår og må støttes. Men hvem støtter man? De nuværende ejere, der kan kapitalisere støtten ved salg, hvorefter den nye ejer – oftest en ung – sidder lige så hårdt som den tidligere ejer, før den blev ydet støt-te. Det ville være en virkelig hjælp, hvis jordens værdi kun skulle forrentes, men ikke afdrages, og så denne rente gik i fællesskabets kasse, mens den nu går i de forpærte privatmænds lommer.

Men nogle KAN ikke se dette, andre VIL ikke se det. Men det er da lige så bagvendt som med de unge på 80, der lever i en bagvendt verden.

Der kan være noget i det, du siger, Madsen. Men hvad vil du gøre ved det?

Den unge mand i filmen, der repræsenterede det normale menneske, for den sunde fornuft, med sans for ret og retfærdighed, derfor skal liste E have min stemme næste gang, den de inde på Christiansborg i strid med grundloven søger at krave underskriftsindsamling og flere stemmer pr. kandidat „end de unge på 40“ skal præstere, og det skönt Retsforbundet i en række år var repræsenteret på tinge.

Tak for forklæringen, Madsen! Gid du nu få lukket øjnene op på mange af de unge, der ER unge. For de unge på 80 er der vist intet at stille op med. –

M. Kragh-Møller.

VOR MENING

OM ANDRES MENING...

De forsømte børn

„POLITIKEN“ skriver i en længende artikel om de forsømte børn og stiller spørgsmålet: Hvem skal have moderskabsydelse? Det hedder i artiklen bl. a.:

Moderskabsydelse og børnetilskud dækker i dag højst de udgifter, der er nødvendige, hvis børnene skal have føde og klæder. Økonomisk støtte, der kunne sikre, at moderen blev i hjemmet, eksisterer ikke. Skulle alle have noget sådant, ville der også blive tale om kolossale udgifter, og det er et spørgsmål, om kvinderne ønsker disse mange penge. De har kæmpet for deres ligeberettigelse, uddannelse og udeerhverv. Mange vil betakke sig for en lov, der jager dem tilbage til børneværelset. Med den arbejdstid, der er normal i dag, kan forældrene i de fleste tilfælde give barnet den fornødne tid.

Foruden disse mange, der klarer sig fint, er der imidlertid en halv snes procent, der altid er sorteper, enlige mødre, mødre med mange børn, svagelige moderer. Samfundet kender disse særligt udsatte. Sundhedsplejerskerne ser dem, lægen møder dem, når de kommer til ham i anledning af den forestående fødsel. Vi har et fint samfundsapparat til at opfange disse særlig hårdt belastede mødre. De har brug for langt større hjælp, end de får. Det hævner sig, at vi svigter dem. Hvad vi byder dem nu er lappedarbejde, hvor vi kommer til kort. I stedet skulle vi forebygge. Her vil en social indsats betyde sundhed for børnene.

● Det radikale hovedstadsblads syn på problemerne omkring de forsømte børn kan godt undre lidt. Man viger tilbage for de store beløb, det ville koste at betale mødrene for at blive hjemme for

At
Frøde Jørgensen

Vi vil altid være her!

Så længe et menneske har sit gode helbred, skænker han det i almindelighed ikke mange tanker. Først den dag, han får ondt i ryggen, maven, hovedet, en arm eller et ben, tænker han for alvor på, at han er udstyret med en legemsdele. Er ondtet alvorligt nok, går han sandsynligvis til en læge, der stiller diagnosen og ordinerer lægemiddel.

På samme måde som med det menneskelige legeme har det sig med vort samfundssystem. — Så længe det går nogenlunde, tænker vi ikke så meget over maskineriets forskellige dele. Først den da, det begynder at knurre og knase her eller der, indrømmer vi, at alt ikke er, som det burde være.

Nu kan man jo mene, hvad man vil, om den sidste tids store strejker og arbejdsnedlæggelser på de forskellige pladser. Vi kan kalde dem ulovlige og fordømme, så længe vi vil, vi kan tage afstand fra dem eller give de strejkende medhold — de er og bliver et tegn på, at samfundet er sygt.

Fra boghylden:

Magtspillet i Danmark

Teglers gennemgang af magthaverne i Danmark er virkelig fascinerende læsning. Det er ikke noget videnskabeligt værk, der her foreligger, men det virker reldeligt og i vidt omfang objektivt — som Teglers selv — der vil være mange DRU'ere bekendt som foredragsholder ved DRU's udenrigs- og sikkerhedspolitiske kurser i Slipshavn for godt et års tid siden.

De er med i vidt omfang i Teglers' gennemgang: ministre, partitiledelserne, de betydningsfulde embedsmænd, organisationslederne, massemedierne ledere (de sidstnævnte måske nok for overfladisk behandlet). Skildringen er nøgtern, og kendsgerningerne lægges frem, uden at forfatteren ret mange steder forfalder til di- rekte selv at gå ind i billedet og løfte pegefingre.

Det overlades stort set til læseren at uddrage konklusionerne — og det er i sig selv tiltalende, selv om — ærligt talt: de få steder, hvor forfatteren bryder

politisk filosofi den plads, hvor flest muligt er kommet i lønner på politikerne, hvor deres stemmer kan købes for skatteydernes penge, og hvor de kan bringes til at skrike og skræle, først efter almisser og senere efter, hvad de kalder deres „ret“.

Dansk idræt klarede sig længe i frihed og værdighed — trods statens beslaglæggelse af tipsindtægterne, trods MOMS'en på idrætsfolkernes redskaber, udstyr, rejser, trods kildeskattetrækket i instruktørernes beskædne honorarer o. s. v., o. s. v. Men nu går den heller ikke længere. Med en realistisk indstilling til ny formand som Kurt Møller i spidsen marcherer de med fuld musik — ind under åget. Formandens dynamiske kamptrab ved sin tiltredelse giver endnu ekko: „Et trecifret millionbeløb — værsgo mine herrer“.

En ny sejr for det socialdemokratiske hold. Vundet uden kamp, for de liberale meldte afbud. De skulle regere.

kelige trekant“ til forskel fra den nuværende.

Jeg skal ikke gøre mig til af at være klogere på politik end folk i almindelighed — men politik må jo heller ikke være underledes, end almindelige mennesker kan forstå den. Det er dog almindelige menneskers sager, politikkerne skal varetage — og det er i alt for høj grad deres penge, politikkerne tager sig på at forvalte. Men selv ganske almindelige mennesker kan se, at flere ting i øjeblikket hjælper Retsforbundet fremad i dets bestrebelser for at genvinde fodfæste på tinge.

For det første den hårdhændede og fejlslagne politik, der føres af den siddende regering. Den skal nok give bonus — om end på anden måde end ministeriet Baunsgaard har tænkt sig.

Dernæst det målbevidste arbejde, der stadig gøres af Retsforbunds folk, et arbejde, der kendes og anerkendes langt ind i vore modstanderes rækker, jvf. en fødselsdagsartikel sidste efterår i Skive Folkeblad.

Endelig sker der i disse år en voldsom forskydning i befolkningsgrupperne. Procentvis bliver der stadig færre og færre af egentlige arbejdere, d. v. s. den befolkningsgruppe, der erfaringsmæssigt stemmer på Socialdemokratiet eller kommunisterne. Det samme sker for landbefolkningens vedkommende: talræssigt svinder de ind, søger i stort tal ind i andre erhverv. Det var der, Venstre hentede største-partien af sine stemmer. Ganske vist har Retsforbundet altid kunnet hente

hermed og udaler egne meninger, kunne i grunden godt give me „skuffe“ — for disse meninger lyder overmåde fornuftige. — Matte der en anden gang blive lejlighed til at få denne appetit indfriet ved nye udgivelser fra Teglers' side!

Hans Edvard Teglers:
MAGTSPILLET I DANMARK
(236 sider, kr. 44.50. Hæselbach).

Cavling og den moderne avis

Navnlig for pressehistorisk interesserede er denne professor Stangerups afhandling om den moderne avis' banebryder her i landet, Politikens chefredaktør fra 1905 (hvor bladet var lige ved at udånde, men nu fik pustet rigeligt med rig, ikkholdig luft ind i de sammenskrumpne lunger) og frem til hans død i 1933, Henrik Cavling. For disse vil bogen være så meget yderligere interessant, som den i høj grad placerer Carlings værk i internationalt perspektiv ved at bruge op imod den første trediedel af bogen til at redegøre for pressens udvikling frem til dette århundrede i hele den vestlige verden. For almindelig politisk interesserede uden pressehistorisk særegage-ment er den resterende del af bogen måske nok så spændende med den redegørelse, den rummer om det politiske spil omkring Carlings „magtovertagelse“, om forholdet mellem Politiken og de ledende radikale politikere i den omhandlede periode og om Politikens forhold til så fremtrædende personligheder som ØK-stifteren, etatsråd H. N. Andersen, forfatterne Johs. V. Jensen og Herman Bang — og kongehuset. Der står mangt og meget, som er værd at vide, i denne velskrevne bog, der i det hele er absolut værd at læse.

Hakon Stangerup:
HENRIK CAVLING OG
DEN MODERNE AVIS
393 sider, kr. 56.00. —
Gyldendal).

stemmer i alle samfundsklasser, da vi aldrig har gået en enkelt klases ærinde. Men alligevel er der nu flere mennesker, som ikke står i et erhverv, hvor de tror sig forpligtet til at stemme på et bestemt parti. De har nu fået tid til at tænke. Begynder folk først at tænke, ender de med at stemme på Retsforbundet. Som allerede dr. phil. L. V. Birck sagde for mange år siden, er Retsforbundet for tænkende mennesker.

Desværre eksisterer der en barriere i dansk politik, der skal overvindes, nemlig den to-procentsspærregel, de store partier i sin tid indførte (med udtrykket „de store partier“ menes de talræssigt store. Nogle partier er store i tal, andre i kraft af ideer). Ved valget for to år siden spurgte jeg på et vælgermøde Venstres kandidat, om dette parti ville medvirke til at afskaffe denne spærregel. Svaret var nej med den begrundelse, at de ikke kunne regere, når småpartier også var repræsenteret. Med al ønskelig tydelighed har partiet nu bevist, at de heller ikke kan regere uden medvirken af de små partier, hvorfor denne begrundelse nu må være faldet bort. (Jeg glæder mig allerede til at møde Venstres kandidat til næste valg).

Vil man endelig have en spærregel ud over auseren, børre man i demokratiets navn forlange, at ingen kunne afgive sin stemme uden i forvejen at have bevist, at man vidste, hvad det hele drejer sig om. For eksempel kunne man forlange, at alle vælgere skulle kende alle de opstil-

De tre samfund

PRIVATMONOPOLISMEN befinder sig på den politiske frontens højre fløj. Det er den tøjløse friheds system, hvor den stærke magten til at trykke arbejdslosheden og kapitalværdierens forrentning ned til eksistensminimum - eller derunder, som vi kender det fra u-landene.

Her i landet har trangen til RETFÆRDIGHED stadigvæk et så godt tag i befolkningen, at kun en minoritet vil gå ind for dette system. Derimod knytter der sig betydelig vælgertiltræk til en slags HALV-PRIVATMONOPOLISME, repræsenteret af "de borgerlige" (konservative, venstre og radikale), som forsvarer den private udbygning af de samfundsskabelte jordværdier (jordmonopol) samtidig med, at de tolererer, at den private ejendomsret til arbejds løn og kapitalværdierens forrentning undergraves af skattemonopoler.

STATSMONOPOLISMEN befinder sig på den politiske frontens venstre fløj. Det er den synebundne friheds system, hvor statsmagten besidder jorden og kapitalen og dermed magten til at bestemme over arbejdet og lønens højde, som vi kender det fra de kommunistiske lande.

Her i landet har trangen til FRIHED stadigvæk et så godt tag i befolkningen, at kun en minoritet vil gå ind for dette system. Derimod knytter der sig betydelig vælgertiltræk til en slags HALV-STATSMONOPOLISME, repræsenteret af socialdemokraterne, som omvendt "de borgerlige" forsvare det offentlige udbygning af arbejdets løn og kapitalværdierens forrentning (skattemonopoler) samtidig med, at de tolererer, at samfundets ejendomsret til de samfundsskabelte jordværdier undergraves af jordmonopoler.

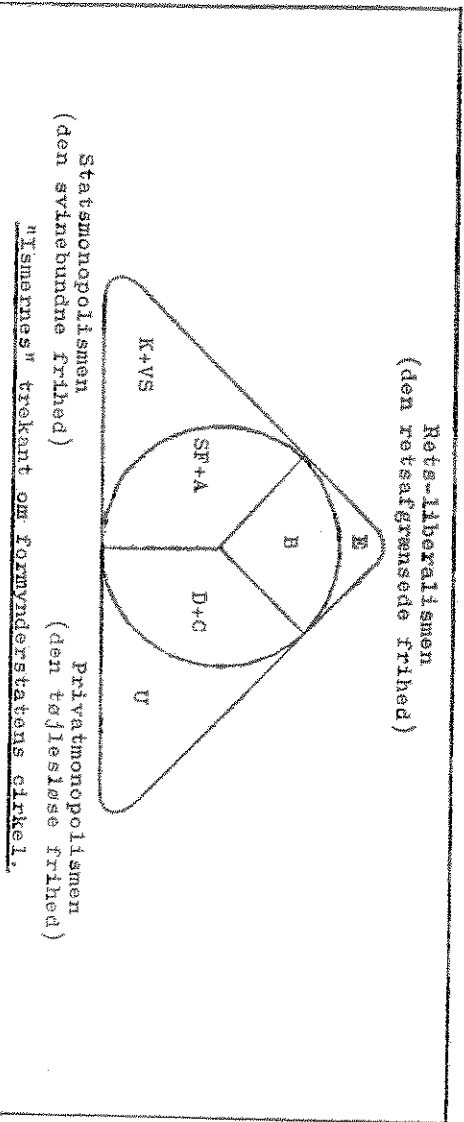
bede partiets programmer. Sikken en chance for Retsforbundet! Da ville der komme skred i stemmefallene!

Det er selvfølgelig langt lettere, om man kan nøjes med at råbe: En krone mere i timen! Det kræver ingen anstrengende tankevirksomhed.

Lad os stadigvæk og i stadig højere grad gøre vælgernes opmærksom på, at recepten på politik i almindelighed og på Retsforbundets program i særdeleshed kan udtrykkes med dr. phil. Axel Dams ord: Enhver sit. Du dit, jeg mit og samfundet sit! Så enkelt er det.

Forud for sidste valg blev jeg ved en panel-diskussion på Vallekilde højskole stillet det spørgsmål: Hvad vil Retsforbundet gøre, om det heller ikke opnår repræsentation på rigsdagen ved dette valg? Vil I stille op igen? "Det véd jeg ikke," svarede jeg. "Det er ikke noget, jeg kan afgøre, men én ting véd jeg, nemlig at ideen i vor politik aldrig vil dø. Den rummer en sandhed, der stadig står umodsgæst. Man har forsøgt både at tie den ihjel og gribe den ihjel uden held. På en eller anden måde vil vi altid være her."

Lad mig li slut følge mit hjer-tes trang til at bringe en hyldelse til de tusinder, der utiretellig holdt ud trods vor tilrige ørkenvandring. I disse menneskers hjerner overvintrede Retsforbunds sandheder i den mørke tid. Nu er der lys forude, og vi ser med fortrosthed fremtiden i mode.

- De ulviken, der er en følge af de to monopolers opretholdelse, søger begge parter at arbejde ved hjælp af en planøkonomisk tilskudspolitik, idet de hver især søger at tilgodese egne vælgergupper på de andres bekostning. De to hoved-monopolier bryder man sig pokker om - ja, deres opretholdelse er jo ligefrem grundlaget for disse partiets eksistens!

RETS-LIBERALISMEN befinder sig på den politiske frontens midte i sin kamp for at forsvare RET og FRIHED - i sit meneskesyn langt foran den primitive privatmonopolisme og den håbløse statsmonopolisme, men også foran formynderskabets sammennod af de to monopolsystemer, således som det fremgår af høstfældende figur, der passende kan kaldes "ismernes trekant om formynderskabets cirkel".

Rets-liberalismen er den retsafgrænsede friheds system, hvor samfundets ejendomsret til de samfundsskabelte jordværdier sikres ved at inddrage hele jordrenten til samfundet som fuld grundskyld, og hvor den private ejendomsret til arbejds- og kapitalværdierne sikres ved at nedsette indkomst- og forbrugsskatterne

med grundskyldens beløb og ved PA DETTE GRUNDLAG at gen-nemføre den frie konkurreneces princip til bunds i enhverretslevet og en begrænsning af de off. opgaver, baseret på en ETTISK vurdering af, hvad det tilkommer den enkelte borger selv at klare.

Fuld grundskyld betyder, at den jordrente, som producenterne (= arbejde og kapital) har betalt til de private jordelære, straks ledes videre til den retsmæssige ejer, samfundet. Indkomst- og forbrugsraterne nedsettes derefter med grundskyldens beløb, således at producenterne nu nøjes med at betale EEN gang (grundskyld via jordrente til samfundet) mod før TO gange (jordrente til private og skatter til samfundet) - Det er i denne forbindelse vigtigt at fastslå, at socialisterne nok vil inddrage jordrenten gennem fuld grundskyld, men de vil ikke bruge grundskylden til skattemed-sættelser. Man knægtet jordmonopoler ganske vist, men på ægte socialistisk vis opretholder - ja styrker - man skattemonopolerne - nemlig statsmagts knægtelse af borgerens økonomiske frihed, der jo til syvende og sidst er grundlaget for opretholdelsen af de øvrige frihedsgoder - hvis de skal være mere end en skueret.

I det hele taget: det er i problematikken omkring jordrentens tilhørsforhold, de VIRKELIGE politiske grænser drages. På den ene side står "de borgerlige", der mener, at jordrenten bør tilfalde de private jordelære, og på den anden side står rets-liberalismen og socialisterne, der mener, at jordrenten bør tilfalde samfundet. Vi står her ved det ene afgørende politiske skel, som altså er et spørgsmål om RET contra u-ret. Det andet afgørende skel er et spørgsmål om FRIHED contra tvang, og det drejer sig om, hvad man skal gøre med jordrenten, når retten er sket fyldest, og den er havnet sikkert i samfundets kasse. Retsliberalismen vil bruge jordrenten til skattelettelser for at knægte skattemonopoler - altså som EN LIBERAL FORANSTALTNING, mens socialisterne som ovenfor omtalt vil beholde både jordrenten og skatterne til styrkelse af statens magt over den enkelte.

Rets-liberalismens syn på ejendomsretten og på produktionsoverskuddets fordeling udtrykkes i retsliberalismen grundlov:

Hvad jeg skaber, er mit - hvad du skaber, er dit - men hvad vi skaber i fællesskab, er vort i fællesskab!

Ethvert barn kan forstå, at sådan bør det være - men de voksne? Siden tidernes morgen har det været menneskehedens forbandelse, at disse tre punkter aldrig er blevet antaget som ET UDELIELIGT HELE. Og det ind-das derfor ingen vigtigere politisk opgave end denne at få atom- og rumalderens mennesker til at forstå, at det sidste punkt er selve forudsætningen for opfyldelsen af de to første, og at et moderne samfund simpelt hen ikke kan opretholde selv de elementæreste frihedsgoder, hvis dets politikere ikke forstår denne enkle sandhed!

Der er gjort enorme tekniske og kulturelle fremskridt i vor tid, men vor civilisation er væget tilbage for at tage det store og afgørende POLITISKE skridt fremad, nemlig en lovgivning i overensstemmelse med en retsindenskabelig vurdering af sætningen: "Hvad vi skaber i fællesskab, er vort i fællesskab", d. v. s. en effektivt virkende GRUNDSKYLDs-REFORM MED SKATTEAFLOSENDE SIGTE, som Henry George i sin tid foreslog det, og som DANMARKS RETSFORBUND i sit rets-liberale ide- og arbejdsprogram forlanger og anviser det.

Når dette engang sker, vil grundloget være lagt for den stærkt franske personlige frihed, samfundsmæssige harmoni, kulturelle udfoldelse og materielle nydelse. Og vort gamle fædreland vil dermed have ydet sit bidrag til største bidrag til verdensfredens bevarelse:

Ejnar Petersen.

En million mere i timen

Uroen på arbejdspladserne er forståelig. Den er ikke et barn af løstløst problemet, men derimod en retfærdig harme over de mange letfældige arbejdsfrie indkomster.

Der foreslå inderlidt ikke en force majeure situation, som moralisk kunne begrunde de ulovlige strejker, der i sig selv ikke har tjent og tjener noget formål.

Der blev forlængt en krone mere i timen, men får vi alle dette, er vi lige vidt. Der er kun plads til indkomstforøgelser, hvis produktionen stiger. Hvis produktionen ikke stiger, kan kun nogle få mere, hvis andre får mindre. Grundværdierne er på vej til at stige med en million i timen dag-net rundt og året rundt. Det kan hurtigt blive til milliarder.

Kildeskatten har åbnet manges øjne for indkomstskattens størrelse. Og så er trækprocenten ikke en gang udtryk for den kraftige marginalbeskatning.

Arbejderne synes ikke, de får det i realitetsstrømgangen, fordi det offentlige stort set sætter sig på hele produktionsstrømgangen, således at der ikke bliver mere til den enkelte at disponere over.

Er der nogen, der tror, at det bliver anderledes under en socialdemokratisk ledet regering?

Det er fulg, hvis man påstår, at de indirekte skatter f. eks. i form af KOMS i det lange løb fremmer opsparingen. Man får jo lov at betale, når opsparingen på ny om-sættes i forbrug.

Det er faktisk, at en beskauning af jorden vil sikre den bedste anvendelse af denne, og at en sådan vil befordre tilid og sparsomhed, thi her straffes man ikke på noget tidspunkt for en ekstra ind-sats.

Det er faktisk, at en grundskylds-lovgivning vil opfylde arbejdernes krav om løn efter fortjeneste.

Regeringen kom til magten under fændaren: Orden i den offentlige økonomi. Hvad har vi fået?

I første omgang en forhøjelse af KOMS'en fra 10 til 12 % og en mindre rentenedsættelse.

I anden omgang en kraftig for-øget skatteudskrivning og en rekordhøj rente. Efter finanslovs-forslaget for finansåret 1970 - 71 forhøjede persobeskatningen med 30 %, medens de indirekte skatter "kun" forhøjes med 10 %. Man forstår godt, at folk bliver sure, når staten snupper næsten hele produktionsstrømgangen.

Hvor meget er det nye NOR-DEK-forslag så værd?

Formentlig ikke mere værd end det styrke papir, hvorpå det er skrevet. Det er utroligt så stor betydning, man kan tillægge et forslag med så mange forbehold og dispensationsmuligheder.

Det er efter Retsforbundets opfattelse helt ude af takt med såvel de realøkonomiske som de realpolitiske vilkår. Retsforbundet peger på et omfattende handelspolitisk samarbejde med liberalt sigt-te og går mod EEC med dets planløse planøkonomi med overskudsproduktion og bureaukratisme til følge.

På kildeskattområdet skylder regeringen os en omgående og fuldt ud tilfredsstillende ajourføring af de sociale ydelser. Det nu-værende roderi - også på andre områder - kan regeringen ikke være bekendt. Problemet med skat af døtler og andre godtgørelser bunde programmeringen være laet således til rette, at ændringer naturligt kan gennemføres, hvis det af politiske og/eller økonomiske grunde skulle blive nødvendigt.

Regeringen skylder os fortsat en erklæring om at ville dække alle de lovbundne udgifter. Før

dette sker, har vi ingen rimelig byrdefordellingslov, thi det kan ikke være meningen, at kommunerne skal hæfte for udgifter, de ikke selv er herre over. Kommunalre-formen for hovedstadsområdet lader stadig vente på sig.

Det ville være klogt af regeringen at få dækket nogle af regeringerne inden næste folketingsvalg.

Det socialdemokratiske modspil denne gang har været uendeligt svagt - det har i realiteten ikke udgjort noget alternativ til regeringens økonomiske politik. Lidt oppositionsverbud, men ellers er de fire gamle partier hinanden lig.

Der er andre veje, der er farbare. Retsforbundet er den tredje mulighed i dansk politik.

Retsforbundet er uafhængig af økonomiske særinteresser og vil blandt andet gennem magtskrifts-principper bekæmpe de politiske blokdanelser, der er ødelæggende for et sundt og sandt folkeskyl-re.

Ole Flyvgard.
(I „Jyll.-Posten“).

STARCKES MØDER

Onsdag den 25. februar kl. 20 i

Højskoleforeningen, Gl. Vartov, Farvergade 25-27. „Hans delens veje og kulturens vækst“. - Alle har adgang.

KANDIDATLISTER TIL KOMMUNEVALGET DEN 3.-3.-70

RINGKØBING AMT

Beklageligt nok var den af „Vejen Frem“ tidligere bragte fortegnelse over Retsforbundets kandidater til amtsrådsvalget i Ringkøbing amt særdeles mangelfuld, hvorfor her følger den fuldstændige og korrekte liste:

- 1. Kommuneingeniør E. Günther Nielsen, Hammerum.
- 2. Lærerinde Monique Olesen, Holstebro.
- 3. Fabrikant H. P. Jespersen, Herning.
- 4. Gartner Povl Mejer, Gimsing.
- 5. Husmand Vagn Olsen, Staby.
- 6. Lærer Peter Hove, Videbæk.
- 7. Spiskeleider Anker F. Fringsøe, Dybe, Bonnet.
- 8. Husmand Julius Jensen, Brande.
- 9. Gdr. Anders Nielsen, Snejbjerg.
- 10. Arbejdsmand Ernst Christensen, Veiling.
- 11. Husmoder Ruth Holck, Adum.
- 12. Inspektør Aksel E. Paaske, Bækmarksbro.
- 13. Landmand Chr. Jensen, Skarhild.
- 14. Lærerstuderende Kristensen, Engestrand.
- 15. Husmoder Kirsten Overgård, Snejbjerg.

Der forberedes valgforbund med Det radikale Venstre.

BYRÅDSVALGET I BRØNDRSLEV

Følgende kandidatliste opstillet:

- 1. Mekaniker Erling Nielsen, Jerslev.
- 2. Husmand Verner Jensen, V. Linderup.
- 3. Husmoder Birte Mogensén, Brønderslev.
- 4. Arbejdsmand Henning Sørensen, Ø. Brønderslev.
- 5. Muremester Carl Emil Englund, Thise.
- 6. Landmester Erling Isén, Ø. Hjermtitslev.
- 7. Fotograf Børge Nørgård, Brønderslev.
- 8. Murer Aage Jeppesen, Ø. Brønderslev.

I RØDOVRE

opstilles:

- 1. Civilingeniør Erik Bruks Jensen.
- 2. Vognmand Chr. Ravn.
- 3. Autohandler Per Haugegaard Frost.
- 4. Sekretær Mette Eriks Jensen, Valgforbund med de radikale.

AMTSRÅDSVALGET I SØNDERJYLLAND

- 1. Skovfoged Helmer Ladefoged, Arnum.
- 2. Assistent Kirsten Lausten, Rødding.
- 3. Dyr læge Valdemar Ketelsen, Stepping.
- 4. Gdr. Jens Holst, Høgslund.
- 5. Afdelingsleder Alf Petersen, Sønderborg.
- 6. Entreprenør Rasmus Tychsen, Tinglev.

STORSTRØMSAMTET

Følgende opstilling er foretaget i det nye Storstremsamt for liste E. Danmarks Retsforbund:

- Gdr. Harry Nørskov Rasmussen, Rønnede.
- Driftsleder Flemming Hansen, Majbølle.
- Lærerinde Karen Hansen, Vindbyhølt pr. Fakse.
- Assistent Ole Løvhund Petersen, Næstved.
- Førstelærer Harald Gundersen, Lillebrønde pr. Stubbebo.

GØR NOGET VED, sæt X ved E'tet

KANDIDATLISTER TIL KOMMUNEVALGET DEN 3.-3.-70

- Maler Lars Ebbe Nielsen, Næstved.
- Sparekasselfuldmægtig Hakon Sand, Nakskov.
- Gårdejer Alfred Hansen, Røddinge, Stege.

SØLLERØD

Retsforbundet i Søllerød opstiller følgende kandidater ved kommunevalget i Søllerød kommune den 3. marts 1970:

- 1. Viceskoleinspektør Aage Gøtting.
- 2. Direktør Jørgen H. Kristensen.
- 3. Overassistent Sv. Otto Sørensen.

I LYNGBY-TARBÆK KOMMUNE

er følgende opstillet:

- 1. Fru Lis Starcke.
- 2. Fuldmægtig Aage Johannesen.
- 3. Arkitekt E. Jermlin Frost.
- 4. Fru Ella Jensen.
- 5. Overlærer Ernst Hildebrandt Petersen.

BYRÅDSVALG I SØNDERBORG

- Maskinmester Alf Petersen.
- Husmoder Gudrun Søndergaard.
- Lokomotivfører Andreas Jørgensen.

HERLEV

opstiller følgende kandidater:

- 1. Skoleinspektør G. Frølich Hansen.
- 2. Fru Bodil R. Didriksen.
- 3. Urmager K. Berg Hansen.
- 4. Fabrikant J. Glarborg Jensen.
- 5. Lagerforvalter L. Aagaard.
- 6. Arbejdsmand H. Hansen.
- 7. Ekspeditionssekretær Arild Jacobsen.

STORKOMMUNEN I BJERRE HERRED

(endnu ikke navngivet).

Retsforbundet har vedtaget at opstille følgende tre kandidater:

- 1. Maskinarbejder Gunnar Hansen, Bræskov.
 - 2. Pakmester Arne Jensen, Juelsminde.
 - 3. Murersvend Ejler Stenkjær Mortensen, Kirkholm.
- Listen vil muligvis blive suppleret med endnu to navne, og kredsen har vedtaget ikke at gå i valgamarbejde med andre partier.

STORKOMMUNEN omkring EGTVED

- 1. Malermester Knud Bruhn, Egtved.
- 2. Muremester Gustav Meyer, Jerlev.
- 3. Snedermester Jørgen Mortensen, Ø. Starup.
- 4. Tømrermester Kaj Løvhund Petersen, Ødsted.
- 5. Gårdejer Peter Baile, Limskov.
- 6. Husmoder Aase Jøker Jensen, Spjarup.
- 7. Tekstilingeniør Jørgen Starcke, N. Nebel.
- 8. Bogholder Brask, Bredsten.

TIL BYRÅDSVALG I HELSINGØR

er følgende kandidater opstillet: Ingeniør Anker Juul Lundgaard, Espergærde. Marcus Schlanowitz, kontorassistent, Snekkersten.

AMTSRÅDSVALGET PÅ FYN

Retsforbundet på Fyn har opstillet følgende liste:

- 1. Lærer Alfred Hansen, Korup.
 - 2. Købmand Sv. Nyholm Sørensen, Kværndrup.
 - 3. Forskanderinde Birgit Jacobsen, Odense.
 - 4. Journalist John Bech, Tranekær.
 - 5. Landsretssagfører L. O. Grønborg, Odense.
 - 6. Fhv. sognerådformand Aksel Hansen, Drejse.
 - 7. Bankfuldmægtig Frank Hansen, Middelfart.
 - 8. Manufakturhdt. John Hjelholt, Refsvindinge.
 - 9. Lærer Johs. Rasmussen, Fraugde.
 - 10. Overmonter Jørgen Lillemark, Millinge.
 - 11. Organist fru Hanna Nattestad, Nr. Søby.
 - 12. Viceinspektør G. Westergaard, Fåborg.
- 13. Gårdejer Svend Pedersen, Sørslev.
 - 14. Husmand Julius Nielsen, Horne.
 - 15. Skoleinspektør Otto Himmelstrup, Krogshølle.
 - 16. Ingeniør Hans Arne Petersen, Svendborg.
 - 17. Svejser Jørgen Due Hansen, Bynkeby.
 - 18. Køreleder Peter Rye Petersen, Thorshuse.
 - 19. Urmager Emil Nielsen, Odense.
 - 20. Savværksejer Niels Madsen, Koppenbjerg.
 - 21. Fabrikant Ole Ejelholt, Langå.
 - 22. Assistent Børge Barbré, Gudbjerg.
 - 23. Kasserer Johannes Lillemark, Horne.
 - 24. Chauffør C. Ploug-Jørgensen, Odense.
 - 25. Kontorassistent fru G. Brandt, Odense.
 - 26. Købmand Aage Brandt, Allerup.

Forståelig bitterhed

Strejke og lockout er utilstede- lige våben i den politiske kamp i et demokrati, udtalte Retsforbundets landsformand, Ib Christensen, på et møde i Ølgod forleden. Han fortsatte:

– Det er imidlertid forståeligt, at bitterheden er stor imod de borgerlige regeringspartier, hvis økonomiske politik er kørt i sønk, og som gennem kildeskatte, techok, ekstraroms, renterekord og inflation har svigtet deres valglofter.

Regering og Folketing har gen-

Breve fra læserne

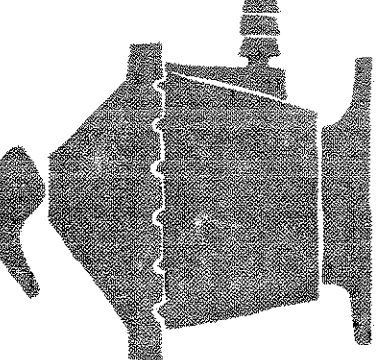
Tiden er ikke til beskedenhed

– men til handling. Der er kun me! det er magten, det gælder. Og midlerne er nu som før: mo-

– nopolernes opretholdelse. På denne dybt alvorlige baggrund er det nødvendigt at ALLE frihedens kræfter mobiliseres. – Det skulle nødtigt siges om os, at vi svigtede, da det gjaldt – at vi i velræds sodme glemte friheds offer!

Ud fra denne betragtning, og ikke fordi jeg bilder mig ind at være nogen „stor“ retsstats-taler, tilbyder jeg hermed et foredrag, jeg har udarbejdet under titlen „JORD, SKATTER – OG POLITIK“, til alle, der er interesseret i at høre det. Foredraget med u-lustrerende farveplancher tager de økonomiske grundlag for vor politik op til behandling og an-skuebiller de politiske sammen-hænge, herunder især rets-liberal-

Kun Kosongas har SIKKERHEDSHAT!

Kosongas mest moderne

Det danske Kosongas-system anvendes i dag i mere end 50 lande over hele kloden. Kosongas-låden – verdens største gastank-låde – viser det danske flag på alle 7 verdenshave. Der er mange årsager til Kosongas-systemets succes. En af dem er, at kun Kosongas har sikkerheds-hat!

Isens placering. Det varer en god times tid og er i ideeltisk ret. A. kaldes at det også egner sig for usge. For atterforedrag må mit aktionsradius ikke gerne overstige 125 km. og prisen er 20 øre pr. km. Mit telef.-nr. er: 89-391042 (best om aftenen).

Ejnar Petersen,
Skørping.

Hvorfor ramler korthuset.?

I et læserbrev har en arbejder fortalt, at også de lovbundne udgifter nedskrives til fordel for lavere skat.

Det er såmænd på tide, det be- gynder at demre. Alene det for- hold, at en halvdel af statens indtægter er de indirekte skatter, som betales af alle uden persons- ansættelse (Dr. phil. Axel Dam kaldte dem i sin tid træffende SNIKSKATTERNE), må besejre dælvbundne tanker hos den tank- sonne. Den ene halvdel af „go- derne“ betales altså ikke fortius- vis af „de andre“, men bl. a. af den tænksomme. Det giver slæks et større hak i velfærdstuden. Så da den sidste halvdel, for pok- ker? Man haler sin skattebillet frem og får rynker i panden. Må- ske skulle man telefonere til Sta- tistisk Departement (som jo er forpligtet til at afgive statistiske oplysninger efter evne) og få at vide, hvad samtlige lønmodtagere i ens indtægtsgruppe sammentalt betaler. Som sagt, så gjort. Hum- mel og jord, så afgjort broder- parten af resten! Rynkerne bliver dybere, mere bestemt af følelser end tanker.

Hvad får jeg for pengene, for mine penge, som øses ud til højre og venstre helt uden min kontrol?

F. eks. huslejetilskud, som jeg selv betaler, også til maboen, som bruger dem til bil og sommer- hus (et yndigt eksempel på poli- tiker-hysteri!) For er ikke DET FØRSTE, en ansvarsbevidst fa- milieleder lægger penge fra til, tag over hovedet? Går ikke den ydreste ende af min indtægt til noget, jeg nemt kunne undvære?

Også kantine, støtte til alle st- der, ofte det rene pjat.

Han går hen foran spejlet, mår- kerød i ansigtet af vrede og fløv- hed og hvæser:

„Guldfaderbevarer, sikre idio- ter, vi har været Tvangsarbejde og luksus!“

Mon ikke vi skulle sætte Spar- Pedersen på labretten igen?

Svend Mondrup.

Hvem får jorden?

Den 30.-1.-70 sendte jeg det nedsendte læserbrev til „B. T.“ „Ekstrabladet“ og „Politiken“ samt „Berlingske Tidende“, der har returneret mit læserbrev. De

HAVE-CHRYSANTHEMUM

30 stk planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest. 20 stk. kr. 150.

„GYDEN DAL“, Holmstrup st.

HAGSTRØM Symaskiner

Østergade 20 - Hillerød
(03) 261578

BØRG EBOESEN

Danske og udenlandske bøger
B. T. CENTRALEN
Byen 2550

andre blade har endnu ikke rea- geret.

Det glæder mig, at jeg i „Vejen Frem“ kunne læse Aksel An- dersen's betragtninger om at sætte jorden, ikke grund- skyld, direkte, samtidig med at R. Bang Christensen hav- de et indlæg om, at „jordves- den's rente bør udbetales til alle borgere direkte.

Jeg kan jo helt tilslutte mig disse tanker, jeg selv gennem flere år har foreslået i „Vejen Frem“ og andelsteds, forvisset om, at jorden enten er noget, bor- gerne skal have modst „grund- skyld“, der skal betales.

Det bliver noget af et arbejde at nå dertil, at jorden enten ud- tales kontant til alle. Men når man står med pengene (jorden- ten) i sin hånd, så glemmer man ikke så nemt, at disse penge er MIN retmæssige andel“.

„Hvad skal staten med min jordrente?“

En 2.sidet redegørelse findes i Retsforbundets Forhandlingsblad for december 1963.

Venlig hilsen,

C. Gisselsø.

Brevet, som ikke kunne optages i „Berl. Tidende“:

ETRO OG ARSAG

Selv om kun hurtige indgreb kan mindske den aktuelle hård- beskædnings midlertidigt, er det uløst, at en hel dags debat i Folketinget kan føres til ende- uden at een eneste folketings- mand pegede på en meget væ- sentlig årsag til vreden på arbejds- pladserne. Jeg tænker her på de mange års forsømmelser i vor løvgivning, der bevirker, at ikke samtlige borgere i vor hånd får deres retmæssige, lige store og konstante andel i jordenheden af Danmarks samlede jordværdi.

Det tilfaldes stadig, at jorden- ten kapitaliseres, og derfor op-

Forenings- og kreds- meddelelser

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet.

Ved Stranden 8, 1061, København, K.
Telef. Minerva 4941 og 4942.
Kontortid: Mandag-tirsdag 10-14, torsdag lukket.

SØNDERJYLAND

Agerskomodet med Ib Chris- stensen og H. Ladefoged blev på trods af fortløbende vej- forhold en succes med stort del- tagerantal.

Landsformanden talte som tid- ligere refereret, og Ladefoged gennemgik kommunalpolitiske pro- blemer.

Efter indlæggene svarede de to talere på mange spørgsmål fra forsamlingen.

HOBRO

Møde afholdes tirsdag den 24. februar kl. 20 i Bachs Kondition (midt på Hovedgaden).

Gardejer Marius Chris- stensen, Vester, taler om MOUM-partierens fejlsagte poli- tik, og skovfoged E. Fede- rsen, Skovfoged, taler om grund- skylden som det frie samfunds fundament.

Efter foredragene er der teflig- hed til diskussion, hvor alle er velkomne.

A. Th. Riismand.

står“ en faktisk „pengestrøm“ på 5 milliarder kr. årligt, den flyv- ud i samfundskonomien til skade for alle produktive mennesker, hvis flertal er arbejdere.

Alle borgere er ved deres nær- værelse med til at skabe den jord- rente, men hvor mange får jord- andel? Her er noget af rette for dem, der tør.

C. Gisselsø.

Retsforbundet og fremtiden

Retsforbundet skal ikke regne med at komme på ting, såfremt det ikke kommer med en klar ar- bejdspolitik, der skal være til at føle på. Grundskyld er - for den brede befolkning - kun et udtryk for en yderligere beskat- ning.

Og det må begrundes med, at mange måske er for naive til at opfatte den egenlige hensigt med Retsforbundets ider og hensig- ter. Det er logik, at hos den brede befolkning: Arbejdsstanden, skal de mange stemmer høres, da de er i overal.

Det er ikke gjort med små- handlende og højskolefolk alene, dette være ikke sagt for at for- kleinse nogen, tværtimod, disse folk udfører skam et afgørende og dygtigt arbejde, man kan re- spekttere og beundre.

Det, der har været og er sav- net, er en klar og positiv arbej- derpolitik, som giver klar besked. Kan dette ikke være en strøm- pil til nærmere eftertanke?

Holger B. Dalggaard,

Holte.

Meddelelser,
som ønskes optaget
i bladet
„Forenings- og kreds- meddelelser“
skal sendes til:
redaktionen i hand-
sen
onsteds borgers

NY FORMAND FOR LYNGBY-SØLLERØD

Retsforbundets Lyngby-Søllerød- kreds afholdt torsdag den 12. fe- bruar generalforsamling på Dege- gård i Ørholm. Som formand valgtes fru Lis Statcké, der afløste direktør B. Gild Frits, som på grund af travthed bad sig fritaget for formandsposten, men fortsatte som næstfor- mand.

Herudover valgtes fuldmægtig Aage Johannesen, arkite- kt E. Frost, fru Ella Jen- sen, overlærer E. H. Peder- sen og viceskoleinspektør Aage Gørling.

Model var velbesøgt, og efter den formelle dagsorden udsendt MOUM-partierens fejlsagte poli- tik, og skovfoged E. Fede- rsen, Skovfoged, taler om grund- skylden som det frie samfunds fundament.

RETSFORBUNDET I VEJE BY OG AMT

Torsdag den 26. ds. taler fru. byrådsmedlem H. P. Jesper-

sen, Herning, og sognerådsfor- mand Søren L. L. L. Han- sen, Hørsted, på Lofkolehjem- met i Vejle, store stl. kl. 20.

Korte indlæg og kommentarer ved: Sognerådsformand Peter Pedersen, Bogballe (Øster- Sønd) og Svend A. A. Ga- bel, Vejle.

Der bliver fælles kaffebord, - derefter KRYDSILD direkte fra salen.

Svend Gabel,
Vejle.

VONSILD- og KOLDING- KREDSENE

Retsforbundet er ikke med i de fællespolitiske møder, men vi del- tager på lige fod med de andre partier på det store fællesmøde på gymnasiet i Kolding torsdag den 26. februar.

Retsforbundet holder et stort offentligt vælgermøde på KFUM i Kolding tirsdag den 24. februar kl. 20.00. Der bliver oplæg af S. V. Aage Hansen, byrådsrådgæ- lling.

Frivilligt bidrag til „Vejen Frem“

Vi har med tak modtaget bi- drag fra følgende:

F. E. Jensen, København N., - Per Taastrup, Gentofte, Karstoft E. Grundsted - Kristian Søbye, Horsens - Egon Bak, Højbjerg - Bent Hansen, Mørke - Niels Kær Andersen, Otterup - Jens Knud- sen, Brønderslev - Anders Niel- sen, Randers - Anders Jørgensen, Rask Mølle - M. og J. Egholt Rasmussen, Vonsild - Søren Thier- kelsen, Egtved - Chr. E. Chris- stensen, Esbjerg - Niels Dyrhøj, Hellerup - Axel Bjørk, Herlev - E. F. Sletten, Hvidovre - Ewald Møhlum, Kolding - Arnold Birch, Slagelse - Mogens Kattrup - Søren - Ove Schrøder, Søborg - Hans Andersen, Aalborg - Thor- Cranner, København Ø. - A. Gaar- de-Nissen, Hvidovre - K. Flyt- kjer Kabel, Jælsminde - An- ders Lydelsen, Lem - Laurits Mikkelsen, Rødding - Rich. Thy- bo, St. Heddinge - Elise Kappel Sønderborg - Axel Kappel, Thul- sted - Chr. Knudsen, Tørring - Laurits Mølgård, Tørring - Niels K. Kristensen, Ølgod - N. Langgaard, Ålborg - Peter Sø- rensen, Århus C. - Jøns Grave- sen, København V. - H. J. Glad, København N. - Henry Kjølter, Ballerup - Ole Henningsen, Nak- skov - Carl Madsen, Nordby - Samse - Rich. Høj, Rødovre - An- ders Andersen, Skjern - Fruhøj - B. Mortensen, Søborg - H. N. Frikkel, Sønder-Hygun - H. Koch Hansen, Taulov - Kr. Kasperen, Ulballe - K. Gravskov, Ulborg - Einar Kr. Bonfeldt, Vester- Søtrup - Holger C. Andersen, Århus N. - K. E. Lund Sørensen, København F. - Ib Jensen, Al- børsland - Conrad Nielsen, Esbjerg - Viggo Olesen, Går- ding - Mads E. Larsen, Løkken - Rasmus Sørensen, Møldrup - Ha- kon Sand, Nakslov - Frede Han- sen, Nordby, Fano - Ernst Haas, Ribe - Milna Larsen, Risskov - Ingborg Møller, Stoholm - Axel Foghmar, Vanløse - Svend An- dreassen, Åle - Einar Larsen, Føv- ling - Axel Poulsen, Slagelse - Mads Midgaard, Tørring - Fre- de Hansen, Tønder - Henning Kjær, Vanløse - Aksel Mikkelsen.

KLIP TIL BLADETS KANT

Under tegnede bestiller

VEJEN FREM

Aarsabonnement 62 kr.
Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved de ønskede

Navn

Søtling

Postadr.

VEJEN FREM

Krogsgade 1,
2100 København Ø.

Kan
medleuges
udtænket
postbrev
kassene

56

Det er ikke flere skatter borgerne trænger til!

Formanden for Retsforbundet i København, gartner Thye Nielsen, bød velkommen ved det møde i Studentterforeningen i onsdags, der indledte Retsforbundets valgkampagne.

Retsforbundets spidskandidat i København, direktør Kaj Harbøll, omtalte kommunens store forsynsdelser med hensyn til forurening af Øresund og luften og placerede ansvaret, så det ikke kunne misforstås:

„Socialdemokraterne har fortalt for dette valg i annoncer og billetter af byens dårligste boligkvarterer, som man nævder at ville suene i de kommende år. Hvis man får magt derud.

Partiet har undskyldt sig med at man ikke har haft flertal. Dette er ikke rigtigt. Socialdemokraterne har i mange år haft flertal alene i denne by uden at vise evne til at indhente disse forsmønstre. Forsømmelserne er så grove, at byens dom burde være, at der efter dette valg ikke fandtes en eneste socialdemokrat i byens styre.

Retsforbundets spidskandidat i Københavns amt, redaktør Poul Westergaard udtalte:

De uløste strukturproblemer er den største hindring for et velsmurt fællesskab i hovedstadsområdet. Store opgaver kan ikke løses, fordi beslutningsprocessen er alt for indviklet. Regering og Folketing må nu tage sagen alvorligt og give os en hovedstadsordning med såvel en rimelig opgave- og byrdefordeling som en klar placering af ansvaret for opgavernes løsning og finansiering. Retsforbundet vender sig imod Folketingets planer om en ny indkomstskat til amterne. Det er ikke flere skatter på arbejdet, borgerne trænger til. Jordværdierne i hovedstadsregionen steg på kun fire år indtil 1969 med næsten

15.000 millioner kroner. Disse arbejdsfrie milliarder tilfalder nu et lille velhavende mindretal, og de ville være det socialt retfærdige og mest hensigtsmæssige beskattingsgrundlag både for amtet og kommunerne.

Desværre ser det ud til, at ikke blot Venstre og konservative, men også de radikale og socialdemokraterne vil gå spekulanternes ærinde i denne sag og læsse byrderne over på de jævne menneskers arbejdsindtægter, sluttede Poul Westergaard.

Retsforbundets landsformand, Ib Christensen, kaldte undervisningsministerens forslag til styrelseslov for universiteterne for et ufæleligt indgreb i studenternes organisations- og valgfrihed.

„Studenternes repræsentanter i universiteternes øverste

organer bør vælges ved direkte valg og ikke fakultetsvis. Kun derved kan man opnå en fuldgyldig repræsentation af de studerende.

Studenterrådene må imidlertid ikke være blinde for, at den organisationstvang, de har fået regering og Folketing til at indføre for studenterne, har skabt en slags moralsk alibi for regeringens handlemåde i denne sag. Den mest liberale løsning vil derfor være at ophæve den nyligt indførte organisationsstvang og så til gengæld lade studenterne selv bestemme, hvorledes de vil udpege deres repræsentanter i universiteternes ledelse.“

Til lykke!

Kære statsminister Baunsgaard! Modtag en lidt forsinket lykønskning i anledning af de to år som regeringschef. Det er virkelig noget af en bedrift at føre den politisk, der er ført i Deres tid, i hele to år, før vælgerne vender Dem ryggen, jvf. Gallup. Men mon ikke de konservative vælgere vil lykønske Dem mere og takke Dem varmere?

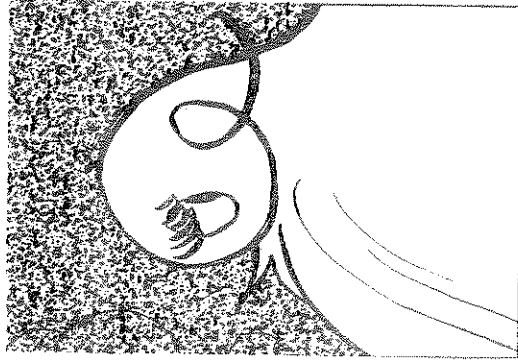
Måske De ved synet af Gallops tal tænker, at nu er gode råd dyre. I så fald kan jeg tilhvirke Dem et par stykker ganske gratis: Få „MOMS'en“ afskaffet, mens De endnu har noget at sige. Den er en hård belastning for de små hjem og de store familier.

Lad være med at lave „kasserskerskud“ med borgernes penge! Jeg véd ikke af, at jeg på noget tidspunkt har bemyndiget Dem til at henlægge af min beskudne lønindtægt. Jeg vil nok betale min part til samfundets nødvendige fællesudgifter, men jeg kan godt selv administrere resten, selv om jeg ikke er nogen stor økonom (i den retning kunne jeg nok være politiker!).

Endelig: Vær ikke så hård ved bilisterne! De er straffet hårdt i forvejen med omsætningsafgift, vægtafgift og lægge af min beskudne lønindtægt. Jeg vil nok betale min part til samfundets nødvendige fællesudgifter, men jeg kan godt selv administrere resten, selv om jeg ikke er nogen stor økonom (i den retning kunne jeg nok være politiker!).

Endelig: Vær ikke så hård ved bilisterne! De er straffet hårdt i forvejen med omsætningsafgift, vægtafgift og

Ugens hak

Hvad var det nu, POUL MØLLER sagde så udmærket for 2 år siden - var det ikke noget med „borgernes kommer ...“?

Mislykket kupforsøg i abeland

En gammel, snu chimpanse, der hed CHAM, fik pludselig en strålende idé:

Nu skulle andre aber tjene ham - ved tanken om det kom han til at le.

De andre skulle plukke kokosnødder og lægge hele høsten for hans fødder; han ville sige, træerne var hans, som menneskene gør det udenlands - hvorfor ej blive rig ved snedig skik i denne urskov, langt fra al trafik?

Han tog et gulnet blad og fandt en pen og prentede højtideligt med den: „Dette dokument, som kaldes skøde, er beviset for, at kokosskoven, jord og palmerne med deres føde nu tilhører CHAM ifølge loven.“

Da flokken næste morgen ved skoven mødte op for der at plukke nødder, stod han og råbte: „Stop! Da jeg nu efter hele vor hidtil fælles skov, må ingen plukke nødder her uden at få lov, og alle kokosnødder skal her til mig leveres.“ dog skallerne må I beholde - de er nemlig jeres!“

Der lød et ramaskrig nu fra de mange: „Med hvilken ret vil du dog sligt forlange?“

„For Samson! kan I ikke se, at skødet gik mig ret til skoven og dens frugter? Sådan gør jo mennesket i Slagelse og Cairo, Chicago og Paris - det hele er skam ordnet på fuldt juridisk vis. Hvis ikke mine kræv bliver respekterede, så er I meget ucvilliserede.“

En yngre abe spurgte stiltfærdig: „Med forlov - det er vel ikke dig, der har skabt vor fælles skov?“ „Har mennesker mon skabt deres jord, hvor de har skøde? Og dog er landet deres med alt dets liv og grøde. Ja, selv hvor høje huse står tæt ved alle veje, kan ved et enkelt skøde man heje gaden eje.“

Forvirret mumlen led nu fra abernes flok - at skødet var i orden, forstod de jo nok, og fortlærdede kendtes der i masser, hvor folk med skødet sad på alle pladser - men selv om deres hjerner nok forstod det, var deres maver absolut imod det.

En sindig abe vendte sig mod CHAM:

„At du kan tænke sådan! Fy for skam! Skal den ha' mest, som intet vil bestille? Har menneskene bragt dig denne grille? En sådan sag vil gøre dig til taber, for vi er ikke mennesker, kun aber. Men vi forstår os på at samle føde og spiser løs trods dit fordømte skøde. Dit prokuratoriff gir ingenting i kassen - vi vil ha' fuldt demokrati på abepladsen.“

Fra den dag klatter aber altid rundt og plukker frit i Abeland er alle lige, og enhver får sit. Det sjove er, at aberne er ganske ugenerede af tanken om, at de er meget ucvilliserede.

Frit efter EDMUND VANCE COOKE ved Søren Tap.

Når jeg bli'r stor...

de fede stillinger og vil dirigere os andre.

Alt det og meget andet sagde den lille i vuggen, og hvem turde tage til gennem, for det er da klart, at det er den, der har bleet på, som véd, hvor den trykker.

TRIST

Et trist aspekt ved livet i 1969 er det faktum, at mange teenagere afskyr deres forældre. Det skyldes ikke religiøse og kulturelle opfattelser, der er blevet overleveret dem, men derimod at ingen sådanne er blevet overleveret dem. Det må A. S. Neill („Summerhill-skolen“) og de progressive, som står i gæld til ham, tage en del af skylden for.

(A. E. Dyson i „Spectator“).

Retsforbundet

og radioen

Der har i sidste uge været afholdt et møde på Radiohuset mellem på den ene side forbundsrådets forretningsudvalg og partiets pressesekretær, på den anden generalsekretær Hans Sølvhøj samt repræsentanter for tre af Radiohusets afdelinger. På mødet drøftede man bl. a. de realistiske muligheder der forelå for at give Retsforbundet adgang til de offentlige kommunikationsmedier.